

До: Министъра на финансите
Г-жа Росица Велкова-Желева

Копие:
До: Председателя на Комисията за Финансов Надзор
г-н Бойко Атанасов

Относно: Проект на Закон за допълнение на Кодекса за застраховането

Уважаема г-жо Велкова,
Уважаеми г-н Атанасов,

Международен правен център - ILAC мрежа е динамична съвкупност от неправителствени организации, както и експерти, адвокати и хора от академичната общност, в сферата на личните данни, киберсигурността, обучението, интелектуалната собственост, корпоративното право, гражданските права, интернет неутралност и дигитална свобода, а също и свобода на словото.

Правната ни експертиза и отстояването на принципите на ефективната държавна регламентация към частния сектор ни задължава да се намесваме в законодателните процеси в Република България, когато виждаме проблеми в предлагани изменения и допълнения в законодателната рамка. Именно поради тези причини предлагаме на Вашето внимание нашето становище във връзка с Проекта на Закон за допълнение на Кодекса за застраховането, който бе публикуван за обществено обсъждане на 22.11.2022г.

Установяваме, че мотивите, които подкрепят предлаганите промени не са правно издържани и влизат в противоречие с вътрешните правни регламентации на застрахователния сектор в България. Процесът по обработка и уреждане на застрахователните претенции от страна на членовете на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи (НББАЗ) се извършва на база ясно определени условия и ред, конкретно разписани във Вътрешните правила на Съвета на бюрата и Кодекса за застраховането.

Заложените промени /Чл. 50ба. (1)/ поставят НББАЗ в пълна зависимост от Съвета на бюрата (СБ). Това е неправителствена организация в частна полза и като такава е недопустимо да има контрол над НББАЗ във връзка с плащания по задължения от частно правен характер и то между международни икономически субекти.

Чл. 50ба. (1) и (2) изключват дори изискване за предоставяне на безспорно доказателство за плащане към увреденото лице или на негови наследници. Това ще е правен прецедент, защото подобни текстове не са налични в нито една държава членка на ЕС, съответно в нито една държава от еврозоната. Подобни действия противоречат и на европейските устои и практики всяко национално бюро да работи независимо, защитавайки националните интереси на сектора, в синергия с общата прозрачна и ефективна рамка на ЕС.

Липсата на правни действия и възможност за отказ на искане за гаранционни плащания, медиация и арбитраж, поставят целият български застрахователен сектор в сериозен риск от финансови загуби, породени от злоупотреби от международни претенции за плащания на принципа „първо плащаш, после оспорваш“. Такива нормативни текстове, които са актуални само за българските застрахователни компании са в категоричен разрез с равнопоставеното правно и пазарно третиране в европейските фундаменти за свободна пазарна икономика.

Във финансовите отчети от българския застрахователен сектор не се забелязват сериозни проблеми и никакви структурни дисбаланси. По отношение на НББАЗ, мотивите от Министерството на финансите се адресират натиск по линия на финансовата стабилност, но без никаква конкретика. По този начин се създава институционално привнесено напрежение, което не е базирано на реалните и обективни данни от сектора. Надяваме се, че това не се прави с цел само и единствено за прокарване на предложението Проект на Закон за допълнение на Кодекса за застраховането.

Кодексът за застраховането и вътрешните правила на Съвета на бюролата поставят сектора в ясни рамки от правила и контролни механизми.

Нашите наблюдения и анализи показват, че предлаганият Проект е правно недопустим, което предполага нуждата от неговото оттегляне.

С уважение:

Гинка Христова Тодорова,

0

Председател на Международен правен център – ILAC